Segon diumenge - Advent

Per AgustiG el dl., 03/12/2018 - 00:00

Ba 5,1-9
Fl 1,4-6.8-11
Lc 3,1-6

“Una veu crida en el desert… Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí”, ens ha dit sant Lluc a l’Evangeli d’avui.

Aquesta veu era la de Joan Baptista. Quan va ser gran, va sortir de casa del seus pares, i anà al desert de Judà, mogut per l’Esperit Sant. I començà a predicar a la gent, parlant d’un baptisme de conversió per obtenir de Déu el perdó dels pecats del poble d’Israel.

“Aplaneu el camí…”, el camí per on arribaria aviat Jésus de Nazaret; calia que fos rebut amb un cor bo, purificat del pecat i de tot alló que porta a fer-ho.

Per ajudar, Joan va escollir un ritus de purificació: una inmersió a l'aigua del riu Jordá. Allá ell podria alçar la veu i animar el poble a venir i preparar-se amb l'aigua d’un baptisme de purificació. I l’evangeli diu: perquè la salvació de Déu s’acosta…

El salm 91 ens diu una paraula que pot ajudar: “Tant de bo si vosaltres sentíssiu la veu del Senyor: no fermeu el vostre cor,” ans al contrari: obriu-lo per rebre la gràcia de la conversió.

És una paraula que Déu ens vol dir a nosaltres, per una bona preparació a la propera festa del NADAL. I la lectura de la carta de sant.Pau als cristians de Filip pot també ajudar-nos: “Jo demano a la pregària que el vostre cor s’ompli més i més, per arribar purs al dia que Crist desitja venir…”

La realitat que ens envolta aquest dies de desembre d’aquest any és una mica diferent: la gent diu que volen preparar la festa del Nadal. Però, de quina festa de nadal es tracta i de quina preparació?

Si el Nadal per molts es la festa de gastar molt per fer uns grans regals, aquesta és una opció que no ajuda al veritable sentit cristià de Nadal. És una festa de fi d’any, amb un aspecte de frivolitat, d’exterioritat, i sovint no es veu com el Senyor pot ser present en aquest desig de gastar, de mostrar la propia riquesa. Sobretot si els pobres són oblidats.

Demanem al Senyor una mica més de fe per al nostre poble. No siguem com els habitants de Betlem, que no van acollir la mare d’un nen a punt de néixer, perquè es tractava d’una família pobra. La nostra preparació serà la de la pregària personal i comunitària, la de la generositat per als que no tenen gairebé res, i per acollir els que troben les portes tancades, com alguns dels immigrants en perill de mort, com els qui estan al mig del mar i “la Llei” freda no acepta d’obrir-los les portes.

Imatge extreta de: www.LumoProject.com

ETIQUETES
ACOLLIDA PREPARACIÓ